

bundet af de i årsoverslaget angivne rammer, og det sognekommunale årsoverslag har herefter samme bevillingsmæssige betydning som det amts- og købstadkommunale.

Selv om årsoverslaget er den bindende regel for størrelsen af næste års kommunale skatteudskrivning, er der dog under den gældende ordning adgang til at udskrive ekstraskat i årets løb, hvis det viser sig nødvendigt, jfr. købstadkommunallovens § 21, stk. 2 i. f., og landkommunallovens § 14, stk. 4, og § 27, stk. 5. Endvidere har man antaget, at der er adgang til at undlade at opkræve en brøkdel af det udskrevne skattebeløb.

Både forhøjelser og nedsættelser medfører store administrative problemer, og reglerne har ikke været benyttet i de senere år. Adgangen til at foretage forhøjelser af de personlige skatter er dog ikke helt uden værdi som en mulig løsning, hvis en kommune pludselig kommer ud for voldsomme ændringer af sine økonomiske forhold, og det er derfor anset for betænkeligt at afskaffe reglen. Efter forslaget begrænses reglen til personlige kommuneskatter, og beslutning om disses forhøjelse i årets løb kræver indenrigsministerens godkendelse. Derimod vil adgangen til at foretage nedsættelse af det udskrevne beløb efter forslaget falde bort.

Reglen om, at overslaget afgiver den bindende regel for „næste års kommunale forvaltning“ er udslag af det samme budgetmæssige princip, som findes i grundlovens § 46, stk. 2, hvorefter ingen udgift må afholdes uden hjemmel i den af folketinget vedtagne finanslov eller i en af folketinget vedtaget tillægsbevillingslov eller midlertidig bevillingslov. Bestemmelsen må — ligesom grundloven — forstås under hensyn til lovgivning, sædvane og forholdets natur, jfr. nærmere bemærkningerne til stk. 2.

Med hensyn til udtrykket „næste års kommunale forvaltning“ bemærkes, at der som hidtil vil være adgang til at operere med en supplementsperiode, hvori det udløbne regnskabsårs bevillinger fortsat anses for gældende.

Til stk. 2. Bestemmelsen fastslår indledningsvis, at kommunalbestyrelsen har bevillingsmyndigheden. Denne grundsætning fremgår af de gældende styrelseslove. Det er imidlertid af betydning udtrykkeligt at fastslå reglens gyldighed som indledning til bestemmelserne om tillægsbevillinger, idet disse regler må udformes således, at de tildels kommer til at virke som indskrænkninger i grundsætningen om, at (forudgående) bevilling må foreligge, for at en udgift kan afholdes af kommunens kasse. Af praktiske grunde må såvel efterbevillinger som ubevilget forbrug, der først berigtiges ved regnskabsafslutningen, til en vis grad tolereres. Dette har også

fundet udtryk i de gældende love, jfr. købstadkommunallovens § 21, stk. 2, og landkommunallovens § 26, stk. 2 (for amtskommuner).

I forslaget er de gældende regler i princippet bevaret, navnlig således at det anerkendes, at udgifter i et vist omfang kan afholdes uden bevilling.

Der er dog foreslået forskellige tekniske ændringer, som bl. a. må ses på baggrund af udviklingen inden for det kommunale regnskabsvæsen.

Det nærmere indhold af de foreslåede bestemmelser er følgende:

a) Bestemmelserne omfatter såvel udgifter som indtægter, hvilket stemmer med den gældende retstilstand, omend bestemmelserne i de gældende styrelseslove ikke udtrykkeligt omfatter indtægter.

b) Det ligger i bevillingssystemets natur, at bevillinger er forudgående. Herpå bygger også købstadkommunallovens § 21, stk. 2, og landkommunallovens § 26, stk. 2. Det spørgsmål, der foreligger ved overskridelser af givne bevillinger, har man i praksis bl. a. løst ved at meddele efterbevillinger, hvorved der skabes bevillingsmæssig dækning for de uden for overslagssummerne afholdte beløb. Det må imidlertid stå kommunalbestyrelsen frit, om den vil behandle overskridelser gennem efterbevilling eller ved berigtigelser i forbindelse med regnskabsaflæggelsen.

Den frihed, der således indrømmes de enkelte kommunalbestyrelser til at fastlægge fremgangsmåden ved udøvelsen af kommunalbestyrelsens bevillingsmyndighed kan dog ikke være ubegrænset. Dette følger bl. a. af statens (tilsynets) interesse i, at finansieringsforholdene omkring de udgiftsposter, der ikke afholdes over årsoverslagets konti, må bringes på det rene, før foranstaltningen iværksættes. Foranstaltninger, hvis iværksættelse slet ikke er forudset på årsoverslaget, må derfor forelægges kommunalbestyrelsen til godkendelse, før de iværksættes, således at også tilsynsmyndighedens godkendelse af finansieringen om fornødent kan indhentes, jfr. stk. 3.

c) Efter de gældende regler i købstadkommunallovens § 21, stk. 2, og landkommunallovens § 26, stk. 2, er (tillægs)bevilling ikke nødvendig, hvis udgiften er påbudt ved lov, eller det tydeligt fremgår, at det i overslaget opførte beløb kun var kalkulatorisk. Den sidstnævnte undtagelse er ikke foreslået overført til den nye lov, da den kun angiver det selvfølgelig, at overslagets poster i hvert enkelt tilfælde må fortolkes i overensstemmelse med sit formål.

d) Derimod er det i overensstemmelse med de gældende styrelseslove foreslået, at foranstaltninger, der er påbudt ved lov — hvortil forslaget fører: